

Chemie-logie

Een goede vijf jaar geleden was het kastje voor legale middelen van een greenkeeper redelijk overzichtelijk. Behalve wat generieke onkruidbestrijdingsmiddelen, stond er eigenlijk niets in. Voor alle grote plagen die een greenkeeper kunnen teisteren was er gewoon niets. Zowel voor insecten als voor engerlingen en emelten, maar ook voor schimmels was eenvoudigweg geen chemie beschikbaar. Gelukkig bestond er naast het officiële kastje ook nog zoets als een verborgen kastje, waar de minder legale middelen in werden bewaard. Die tijd lijkt een heel eind achter ons te liggen. De AID heeft de teugels aangetrokken en kan door bemonstering veel langer terugkijken welke werkzame stof op een green, fairway of tee is gebruikt. De speelruimte om te rotzooien blijft daarmee beperkt tot het inzetten van een goedkoop middel uit de landbouw, waar een - vaak - veel duurder middel voor openbaar groen vereist is. Ik heb ooit een vertegenwoordiger van Syngenta horen zeggen dat zijn bedrijf niet snel extra zal investeren in Nederland, omdat zij door dit soort praktijken toch niets kunnen verdienen.

“Inmiddels hebben we de beschikking over fors wat middelen”

Maar ik dwaal af. We hadden het over het verschil tussen vijf jaar geleden en nu. Inmiddels hebben we de beschikking over fors wat middelen: fungiciden, insecticiden voor emelten en engerlingen. In de markt kom je daarom wat specifiekere discussies tegen tussen ‘biologie’ en ‘chemie’. Het zal duidelijk zijn in dat soort discussies de sympathie ligt: bij biologie natuurlijk! Iedereen wil bij voorkeur het liefst zonder een medicijnkastje werken. Wat mij in die discussie wel eens stoort, is het zwart-wit karakter van die discussie. De Good Guys tegen de slechteriken of de ‘Geitenwollen Sokken’ tegen de ‘Sputters’. Pius Floris van het bedrijf Plant Health Care die qua bedrijfsfilosofie toch echt bij de ‘Geitenwollen Sokken’ hoort, stuurde ons een gedachtespinsel over Imidacloprid waaruit blijkt dat zaken niet zo zwart-wit liggen. Volgens Pius Floris geeft dit middel greenkeepers de kans weer baas te worden over hun bodem, zowel onder- als bovengronds. Soms is de bodembioologie zo uit balans, dat ingrijpen wel moet. Waar Pius Floris voor pleit is het gebruik van chemie om biologie dus weer op gang te helpen. Ook het artikel van het Engelse onderzoeksinstituut STRI, te vinden in deze uitgave van Greenkeeper, constateert iets dergelijks. Deskundigen onderzoeken daar de toepassing van bestrijdingsmiddelen en meststoffen

“Het gaat niet tussen de ‘Geitenwollen Sokken’ en de Sputters”

en constateren dat chemie uitstekend in dienst kan staan van biologie. Het doel moet zijn: een optimale zelfregulerende bodem met alle mogelijke weerstand tegen plagen en ziekten. Maar de weg hiernaartoe kan ook wel eens via chemie lopen.

“Zijn bedrijf zal niet snel investeren in Nederland, omdat zij door illegaal gebruik toch niets kunnen verdienen”

Uiteindelijk blijkt het leven dus toch weer eenvoudig: vraag gewoon je moeder een paar geitenwollen sokken te breien en draag die de volgende keer als je de greens moet spuiten!

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur Greenkeeper